

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Пловдив, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев

Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора И. Перпелов
като разгледа докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20225000600485 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава двадесет и първа от НПК.

С Присъда № 20 от 15.07.2022 г. по НОХД № 489/2021 г. на Хасковския окръжен съд подсъдимият Ю. Б. Б. е признат за ВИНОВЕН в това, че на 28.07.2015 г. в с. Ш., общ. Х., обл. Х., в качеството си на длъжностно лице – „Кмет на кметство“ в с. Ш., общ. Х., обл. Х., в съучастие като извършител с А. Д. А. /подбудител/, превишил правата си, а именно извършил действие от компетентността на Кмета на кметство с. Н.о, общ. Х. по чл. 2 ал.5 от Наредба РД - 02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението „Удостоверения за наследници се издават от ... кметството по последен постоянен адрес на починалото лице“, като издал Удостоверение за наследници изх. № 14/28.07.2015 г. по регистъра на Кметство с. Ш. п., общ. Х., на А. Д. А., бивш жител на с. Н.о, общ. Х. и с последен постоянен адрес в същото село, в което не вписал пълния кръг на наследниците, с цел да набави за А. Д. А. облага в размер 3110,33 лева, представляваща полагащият се на изключените наследници - Е.М. Д. от с.

Н.о, И. А. Д. от гр. Д. и Е. А. Д. от гр. Х., дял от продажната цена на наследствените им имоти: нива с № ***** – 3,999 дек., в землището на с. Ш., нива с № ***** - 1,805 дек., в землището на с. Н.о и нива с № ***** - 4,300 дек., в землището на с. К., поради което и на основание чл. 282, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“, пр. 1-во от НК е ОСЪДЕН на наказание „Пробация“, при пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ - с продължителност 7 месеца при периодичност два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 7 месеца, като на основание чл. 304 от НПК е признат за невинен и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 282, ал. 2, пр. 1-во, вр. ал. 1 от НК, че от деянието са настъпили значителни вредни последици.

С присъдата подсъдимият А. Д. А. е признат за ВИНОВЕН в това, че на 28.07.2015 г. в с. Ш., общ. Х., обл. Х., в съучастие, като подбудител с Ю. Б. Б. /извършител/ умишлено го склонил в качеството му на длъжностно лице „Кмет на кметство“ в с. Ш. п., общ. Х., обл. Х., да превиши правата си, а именно да извърши действие от компетентността на Кмета на кметство с. Н.о, общ. Х., по чл. 2 ал. 5 от Наредба РД -02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението: „Удостоверения за наследници се издават от ... кметството по последен постоянен адрес на починалото лице“, като издаде Удостоверение за наследници изх. № 14/28.07.2015 г. по регистъра на Кметство с. Ш., общ. Х., на наследодателя му А. Д. А., бивш жител на с. Н.о, общ. Х. и с последен постоянен адрес в същото село, в което да не впише пълния кръг на наследниците, с цел да набави за себе си облага в размер 3 110,33 лева, представляваща полагащият се на изключените наследници - Е.М.Д. от с. Н.о; И. А. Д. от гр. Д. и Е. А. Д. от гр. Х., дял от продажната цена на наследствените им имоти: нива с № ***** – 3,999дек., в землището на с. Ш.; нива с № ***** -1,805 дек., в землището на с. Н.о и нива с № ***** - 4,300дек., в землището на с. К., поради което и на основание чл. 282, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 3, вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“, пр. 1-во от НК е ОСЪДЕН на наказание „Пробация“, при пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност 7 месеца при периодичност два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 7 месеца, като на основание чл. 304 от НПК е признат за невинен и оправдан по първоначално повдигнатото

му обвинение по чл. 282, ал. 2, пр. 1-во, вр. ал. 1 от НК, че от деянието са настъпили значителни вредни последици.

С присъдата подсъдимият А. Д. А. е признат за ВИНОВЕН и в това, че на 09.09.2015 г. в гр. Х., обл. Х., при условията на продължавано престъпление пред Я.К. - помощник нотариус по заместване при Х.К. – нотариус № *** по регистъра на Нотариалната камара на Р Б., с район на действие района на Районен съд - Хасково по нотариално дело № ***/2015 г., по описа й съзнателно се ползвал от официални документи с невярно съдържание, а именно:

- нотариално удостоверяване на подпис и съдържанието в пълномощно с рег. № 25/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което били удостоверени неверни обстоятелства, а именно, че Н. Д. В., ЕГН: *****, е изписала собственоръчно имената си и е положила подпис като упълномощител в същото и е изразила съгласие със съдържанието на пълномощното;

- нотариално удостоверяване на подписи с рег. № 26/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което са били удостоверени неверни обстоятелства, а именно, че Н. Д. В., ЕГН: *****, е положила подпис в Декларация за гражданство и гражданско състояние по чл. 25, ал. 8 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, като декларатор и

- нотариално удостоверяване на подписи с рег. № 27/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което било удостоверено невярно обстоятелство, а именно, че Н. Д. В., ЕГН: *****, е положила подпис в Декларация по чл. 264, ал.1 от ДОПК за липса на непогасени и подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски, като декларатор, като от него за самото им съставяне не може да се търси наказателна отговорност, поради което и на основание чл. 316, вр. чл. 311, ал.1, вр. чл. 26, ал.1, вр. чл. 55, ал. 1, т.2, б. „б“, пр. 1-во от НК е ОСЪДЕН на наказание „Пробация“ при пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност 6 месеца при периодичност два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 6 месеца.

На основание чл. 23, ал. 1, пр. 2-ро от НК е ОПРЕДЕЛЕНО ОБЩО наказание на подсъдимия А. Д. А., в размер на по-тежкото от тях, а именно

наказание „Пробация“ при пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност 7 месеца при периодичност два пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 7 месеца.

С присъдата подсъдимият Д. Д. Ю. е признат за ВИНОВЕН в това че на 07.09.2015 г. в с. Г., общ. Х., обл. Х., при условията на продължавано престъпление, като длъжностно лице - Кмет на кметство в с. Г., общ. Х., обл. Х., в кръга на службата си по водене на нотариалната дейност от лица, които не са нотариуси, визирана в чл. 83 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, съставил три броя официални документи, в които удостоверил неверни обстоятелства и изявление както следва:

- удостоверяване на подписи /нотариална заверка/ с рег. № 25/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което удостоверил неверни обстоятелства, а именно, че Н. Д. В. с ЕГН: ***** е изписала собственоръчно имената си и е положила пред него подпис като упълномощител в пълномощно, с което е упълномощила брат си А. Д. А., с ЕГН: *****, да се разпорежда както намери за добре с наследствените им ниви с № ***** – 3,999дек., находяща се в землището на с. Ш.; с № ***** - 1,805 дек., находяща се в землището на с. Н.о и с № ***** - 4,300дек., находяща се в землището на с. К., водещи се на дядо им А. Д. А.;

- удостоверяване на съдържанието /нотариална заверка/ с рег. № 25/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х. на пълномощно, в което удостоверил невярно изявление, а именно, че Н. Д. В., с ЕГН: *****, е изразила пред него съгласие със съдържанието на пълномощно, с което е упълномощила брат си А. Д. А., с ЕГН: *****, да се разпорежда както намери за добре с наследствените им ниви с № ***** – 3,999дек., находяща се в землището на с. Ш.; с № ***** - 1,805 дек., находяща се в землището на с. Н.о и с № ***** - 4,300дек., находяща се в землището на с. К., водещи се на дядо им А. Д. А.;

- удостоверяване на подписи /нотариална заверка/ с рег. № 26/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което удостоверил неверни обстоятелства, а именно, че Н. Д. В., с ЕГН: *****, е положила пред него подпис в Декларация за гражданство и гражданско състояние по чл. 25 ал.8 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, като декларатор, и

- удостоверяване на подписи /нотариална заверка/ с рег. № 27/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което удостоверил неверни обстоятелства, а именно, че Н. Д. В., с ЕГН: *****, е положила пред него подпис в Декларация по чл.264 ал.1 от ДОПК за липса на непогасени и подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски, като декларатор, с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства и изявление, поради което и на основание чл. 311, ал.1, вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“, пр. 1-во от НК е ОСЪДЕН на наказание „Пробация“ при пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност 6 месеца при периодичност два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 6 месеца.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК, съдът е осъдил подсъдимите Ю. Б. Б., А. Д. А. и Д. Д. Ю., да заплатят солидарно в полза на Държавата по сметка на ОП -Х. сумата от 1 503,70 лева, представляваща направени по ДП разноски за експертизи, а по сметка на ОС Х. сумата от 70 лева.

Недоволен от така постановената присъда е останал само подсъдимият А. Д. А., който чрез защитника си – адв. И. И. от АК – Х., е подал в законоустановения срок въззивна жалба.

В подадената жалба и допълнението към нея от адв. И. се излагат оплаквания за неправилност на присъдата, постановяването ѝ в нарушение на материалния закон, необоснованост, незаконосъобразност, при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост. Излагат се съображения, за това, че приетата от съда фактическа обстановка за извършените престъпления от подс. А. е необоснована, като не кореспондира с доказателствата по делото. Счита се, че неправилно е кредитирана, изложената още от досъдебното производство версия на подс. Б., която е различна от заявеното от подс. А. и М. Т.. Няма доказателства подс. А. да се явява подбудител на подс. Б. при извършване на престъплението по служба, защото последният е бил инициатор на подготвяните документи и ролята на подзащитния му е единствено като фигурант в цялостното движение на сделката. Това касае и повдигнатото обвинение за използваните неистински документи при сделката при

нотариуса, която е била организирана от подс. Б., без А. да е знаел какви точно документи са необходими и без негова съпричастност и умисъл при изготвянето им.

В тази връзка се иска от въззивния съд да отмени постановената присъда в частта за осъждането на подс. А., като същият бъде признат за невинен и оправдан по повдигнатите му обвинения.

На Окръжна прокуратура – Хасково, на другите подсъдими Ю. Б. и Д. Ю., както и на техните защитници е било съобщено за подадената въззивна жалба, но не са взели отношение.

На подсъдимия Ю. Б. се разясни възможността по чл. 320, ал.6 от НПК да се присъедини към подадената жалба на подсъдимия А., но същият отказа да направи това.

Представителят на Апелативна прокуратура – Пловдив изразява становище, че подадената жалба от подсъдимия А. е неоснователна и предлага присъдата да бъде потвърдена, тъй като окръжният съд е съобразил всички събрани по делото доказателства, които са установили по несъмнен начин участието на подсъдимите в инкриминираните събития. Смята, че му е наложено и едно явно справедливо наказание.

Подсъдимият Ю. Б. със защитник – адв. Й. Й., от АК - Х. заявяват, че не са обжалвали присъдата, защото са доволни от нея.

Подсъдимият А. А. се явява лично и с адв. И. И., упълномощен от порано, като заявяват че поддържат жалбата по изложените в нея съображения.

Подсъдимият Д. Ю. и неговият защитник не се явяват редовно призовани, като са депозирали становище, че нямат правен интерес да участват в съдебното заседание, защото не са подали жалба, както и че са доволни от постановената присъда.

Апелативният съд, след като изслуша становищата на страните и се запозна с материалите по делото, намира за установено следното:

Въззивната жалба на подсъдимия А. е неоснователна.

Въпреки, че подсъдимите – Ю. Б. и Д. Ю. не са подали жалби, тъй като в жалбата на подс. А. се излагат доводи за несъставомерност на повдигнатите му обвинения, които са свързани с тяхната дейтелност, настоящият състав

провери изцяло правилността на присъдата, спазвайки изискванията на чл.314, ал.1 и ал.2 от НПК.

Делото е било образувано пред Окръжен съд - Хасково по внесен обвинителен акт срещу:

- подс. Ю. Б. Б. за престъпление по чл. 282, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК;

- подс. А. Д. А. за престъпление по чл. 282, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.20, ал.3 от НК и по чл.316, вр. чл.311, ал. 1, вр. чл.26, ал.1 от НК;

- подс. Д. Д. Ю. за престъпление по чл.311, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК.

След провеждане на разпоредително съдебно заседание, производството е продължило по общия ред, с разпит на подсъдимите, на свидетелите, вещите лица и приобщаване по реда на чл.283 от НПК на събраните по делото писмени доказателства, като е постановена атакуваната присъда.

При тези условия Хасковският окръжен съд правилно е приел за установено от фактическа страна следното:

През периода от 04.11.2011 г. - 11.10.2019 г. подсъдимият Ю. Б. Б. е заемал длъжността кмет при кметство с. Ш., обл. Х.. Същият е роден в с. Н.о и живее в с. Ш..

Подсъдимият Д. Ю. е роден също в с. Н.о и е кмет на с. Г., обл. Х., считано от 04.11.2011 г.

Подсъдимият А. А. е роден и живее в гр. Х.. Дядо му А. Д. А. е бивш жител на с. Н.о, обл. Х.. Последният починал на 27.01.1976 г. в същото село, а на 25.01.2001 г. починала и съпругата му Д.М. Д.. Двамата имали 3 деца - Д. А. Д. /баща на подс. А., починал на 16.09.2009 г./ и пострадалите И. А. Д. и Е. А. И. /л. 118, т. III от ДП/. Предвид на родствената им връзка, посочените три лица след смъртта на баща им А. получили в наследство притежаваното от него имущество, вкл. и възстановеното такова по реда на ЗСПЗЗ /л. 34-39, т. IV ДП/. В наследствената маса били включени недвижими имоти, сред които нива № ***** - 3,999 дек., в землището на с. Ш., обл. Х.; нива с № ***** - 1,805 дек., в землището на с. Н.о, обл. Х. и нива с № ***** - 4,300 дек., в землището на с. К., обл. Х. /л. 35-39, т. IV ДП/. През годините същите били предмет на договори за аренда и наем на земеделска земя, като страна по тях бил Д. А. Д., който останал да живее в наследствената къща в с. Н.о, а след

неговата смърт бил заместен от член от семейството му - съпругата му или синът му - подс. А..

На 03.01.2015 г. между подс. А. и съпругата на подс. Б. - св. Н.Ф.Б., бил сключен договор за наем на нива № ***** - 3,999 дек., в землището на с. Ш., обл. Х.. Подсъдимият Б. и св. Н.Б. били земеделски производители, регистрирани в ИСАК с УРН ***** и с УРН - *****, поради което и като бенефициенти получавали субсидии по програми за наемане и обработване на земеделски земи.

В този период подс. А. и св. Н. Т., с която съжителствал на съпругески начала, били финансово нестабилни. Те имали задължения по два договора за банков кредит с „Ю. Б.“ - единият сключен през 2007 г., за сумата в размер на 38 710 лева и обезпечен с ипотека, а вторият - от 2011 г., за сумата от 5 510 евро /л. 100-103, т. III от ДП/, като при погасяване на вноските изпитвали затруднение. Разрешение на това положение подсъдимият А. намерил в продажбата на част от наследствените земеделски имоти без знанието на другите съсобственици, тъй като искал да получи цялата продажна цена, а не само полагащата му се стойност, съобразно наследствения му дял. Разчитайки на дългогодишното си познанство, подс. А. решил да потърси съдействието на подс. Ю. Б., за да реализира така намисленото. Подсъдимите А. и Б. се познавали от дълги години, като последният познавал и родителите и дядото на А., доколкото били жители на едно и също населено място. Приживе Д. А. отдавал на подс. Б. наследствените земи за обработване, а след неговата смърт ангажиментът бил поет от съпругата му Е.М.Д. и подс. А., които го замествали в съответните договорни отношения. За изпълнение на намерението на подс. А. за разпореждане с наследствените имоти без участието на всички сънаследници, решаващо значение имало и заеманата от подс. Б. длъжност като кмет на с. Ш.. По силата на чл. 46, т. 7 от ЗМСМА при наличие на предвидените в закона предпоставки той имал задължението да осигурява извършването на административни услуги на физически и Юридически лица в кметството. Подсъдимият А. имал нужда именно от такова съдействие, с оглед необходимостта от издаване на удостоверение за наследници, в процеса по снабдяване с изискуемите документи за извършване на разпоредителна сделка и впоследствие нейното изповядване, в който административен акт обаче, предвид недобросъвестното намерение на подс.

А., не следвало да фигурира пълният кръг от наследници.

В изпълнение на взетото решение подс. А. и св. Т. през месец юли на 2015 г. посетили подс. Б. по повод дължимата рента за отдадените земеделски имоти. Същевременно, поради затрудненото им финансово състояние, подс. А. го съчетал и с друго - поискал пари на заем от подс. Б., който откликнал на молбата и му дал 800 лева. В хода на срещата в кметството на с. Ш., подс. А. споделил на подс. Б. за решението си да продаде нивите в с. К., Ш. и Н.о, като му предложил той да ги закупи в случай, че има интерес. При проведения разговор двамата обсъдили въпросите по съществото на направената оферта. Уточнили продажната цена, действията, които следва бъдат предприети за осъществяване на сделката. Договорили се подсъдимият Б., в качеството му на кмет на кметство, да издаде удостоверение за наследници на дядо му - А. А., бивш жител на с. Н.о и с последен постоянен адрес в същото село, в което да не бъдат вписани всички правоимащи наследници - майка му св. Е. Д., чичо му св. И. Д. и леля му св. Е. И.. На подсъдимия Б. му било известно, че наследодателят А. приживе е бил с последен постоянен адрес в с. Н.о, т.е. е бил наясно, че не притежава компетентност и право да издаде такова удостоверение за наследници, доколкото съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от Наредба РД -02-20-6/24.04.2012 г.: „Удостоверения за наследници се издават от общината, от района или от кметството по последен постоянен адрес на починалото лице.“ Въпреки, че съзнавал неправомерността на намерението на подс. А. да получи цялата парична сума от продажбата на общите имоти, подс. Б. се съгласил и приел направеното предложение. Двамата се разбрали още подсъдимият Б. да поеме ангажимента по подготовката на изискуемите документи за прехвърляне на имотите, доколкото А. не бил наясно с конкретните стъпки по процедурата за набавянето им. Наред с това, за реализацията на постигната договорка за издаване на поисканото удостоверение, подс. Б. предоставил на подс. А. искане за издаване на удостоверение за наследници по образец и му указал, след като го попълни, да се върне при него.

На 28.07.2015 г. подс. А. и св. Т. отново отишли в кметството в с. Ш. при подс. Ю. Б. и му предоставили попълненото искане за издаване на удостоверение за наследници. В него подс. А. не бил посочил пълните данни на наследодателя си А. Д. А., доколкото не били отбелязани деня и месеца на

настъпването на смъртта му, както и номера, датата и мястото на съставяне на акта му за смърт. Като наследници на дядо му той бил вписал починалата си баба - Д. Д., баща си Д. Д. - починал на 16.09.2009 г., себе си и сестра си Н. В.. В този документ той посочил още, че исканото удостоверение му е необходимо за представяне „пред поземлена комисия и нотариусите“. Подсъдимият Б. се запознал със съдържанието на молбата, но намерил ръкописния текст за нечетлив. Затова той го преписал в нова бланка по образец и го подал на подс. А., за да се подпише. Въпреки, че като автор на искането бил посочен именно А., вместо него се подписала съжителката му св. Т., а подс. Б. решил да не настоява да се подпише от А., за да не се изтълкува като дребнавост. След положения подпис на същата дата - 28.07.2015 г. в с. Ш., обл. Х., без да заведе искането във входящия регистър на кметството, да извърши каквато и да било проверка и да събере дължимата такса, в качеството си на кмет на кметство с. Ш. подсъдимият Ю. Б., превишавайки правата си, издал удостоверение за наследници с изх. № 14/28.07.2015 г. на А. Д. А., без за това да има необходимата, съобразно разпоредбата на чл. 2, ал. 5 от Наредба РД-02-20-6/24.04.2012г., компетентност и с цел да набави за подс. А. облага. В посочения административен акт той невярно вписал, че актът за смърт на наследодателя е съставен в с. Ш., както и че наследници на А. Д. А. са само Д. Д. - починала на 25.01.2001г., Д. Д. - починал на 16.09.2009г., Н. Д. А. и А. Д. А., с цел да облагодетелства последния с пълния размер на продажната цена от подготвяната разпоредителна сделка. След това оставало подс. Б. да се снабди с необходимата документация за сключване на договора за продажба, така както е било съгласувано по между им при първата среща. За целта той подал искания до местните административни органи, с приложено към тях удостоверение за наследници изх. № 14/28.07.2015г., за издаване на скици, удостоверения за данъчна оценка и за характеристика на трите ниви, както и за преписи от решенията на Общинска служба по земеделие, с които е възстановено правото на собственост на наследниците на А. върху 5 земеделски имота, сред които подготвяните за продажба. Подсъдимият Б. лично попълвал заявленията до местните органи, а след това ги носил подс. А. и св. Т. във фирма „Д.“ ООД, където работили, за да положи бъдещият продавач подпис под тях.

Междувременно подс. А. се свързал със сестра си св. Н. В., за да ѝ каже,

че ще продава част от наследствените имоти. Той знаел, че въпреки полагащия ѝ се по закон дял в качеството ѝ на наследник, тя няма да има претенции по отношение на паричните средства от продажбата. При разговора св. В. категорично заявила, че не иска да бъде ангажирано времето ѝ със сделката и брат ѝ да извърши каквото е необходимо и да действа както намери за добре. За това тя устно упълномощила подс. А. да подпише от нейно име необходимите документи. В тази връзка, понеже за изготвянето на част от документите били необходими личните данни на св. В., за да може да ги попълни, подс. Б. се обадил и ги изискал от подс. А.. Той от своя страна се свързал със сестра си по телефона и тя му продиктувала данните си по лична карта.

Съгласно чл. 37 от ЗЗД следвало съдържанието и подписа на пълномощното да бъде нотариално заверено. Такова удостоверяване било необходимо да се извърши и по отношение на подготвените от подс. Б. от името на св. Н. В. декларации по чл. 25, ал. 8 от ЗННД и по чл. 264 ал.1 от ДОПК. За целта подс. А. със съжителката си отново посетили подс. Ю. Б. в с. Ш.. Последният обаче им указал, че той не може да го направи, доколкото ще бъде страна по договора за продажба, а за тези хипотези в разпоредбата на чл. 575, ал. 1 ГПК законодателят е установил ограничение на материалната компетентност на нотариалните органи, съгласно което „Нотариусът не може да извършва нотариални действия, когато страна в нотариалното производство или участващо в него лице са самият нотариус“. Поради тези съображения подс. Б. решил да поиска съдействието на подс. Д. Ю., който му бил колега в качеството му на кмет на кметство с. Г., обл. Х.. За целта той се обадил на подс. Ю. и му казал, че му изпраща свои познати и го помолил да завери нотариално декларациите, които ще представи и да им изготви пълномощно и след това също да го завери, с което същият се съгласил.

На 07.09.2015 г. подс. А. А. и св. М. Т. посетили подс. Д. Ю. в кметството на с. Г.. Те му предоставили декларациите по чл. 25, ал.8 от ЗННД и по чл. 264, ал.1 от ДОПК, които били предварително попълнени от подс. Ю. Б., и поискали нотариално да удостовери подписите на Н. Д. В., ЕГН: *****, като декларатор. Те поискали от него още да изготви текста на пълномощното, от името на Н. Д. В., с което тя да овласти брат си - подс. А. А., да се разпорежда както намери за добре с наследствените им ниви, след

което също да удостовери нотариално съдържанието му и нейния подпис, като упълномощител. Тогава той, въз основа на предоставените от подс. А. данни на Н. В., изготвил текста на пълномощното на служебния си компютър и го разпечатал. Въпреки знанието си, че явилото се пред него лице не е Н. В., го предоставил за подпис на М. Н. Т.. Последната изписала собственоръчно трите имена на Н. В. в документа и положила вместо нея подпис в графа „упълномощител“, а след това положила подписи от името на Н. В. и в графите „декларатор“ в декларацията по чл. 25, ал.8 от ЗННД и декларация по чл.264, ал.1 от ДОПК.

Съобразно поисканото от него, подс. Д. Ю. последователно положил върху същите служебни печати, като по този начин съставил три на брой официални документа, а именно: положил нотариални заверки с № 25/07.09.2015 г. на подпис и съдържание; № 26/07.09.2015 г. и № 27/07.09.2015 г. по регистър на с. Г., общ. Х., в които собственоръчно удостоверил неверни обстоятелства и изявление, с цел тези документи да бъдат използвани като доказателство за тези обстоятелства и изявление. С нотариална заверка с рег. № 25/07.09.2015 г. по регистър на с. Г., общ. Х. невярно удостоверил, че на 07.09.2015г. Н. Д. В., ЕГН: *****, е изписала собственоръчно имената си и е положила пред него подпис като упълномощител в пълномощно, с което е упълномощила брат си А. Д. А. да се разпорежда както намери за добре с наследствените им ниви, водещи се на дядо им А. Д. А., с № ***** - 3,999 дек., в землището на с. Ш.; с № ***** - 1,805 дек., в землището на с. Н.о и с № ***** - 4,300 дек., в землището на с. К., както и че на същата дата - 07.09.2015 г., Н. Д. В., с ЕГН: *****, е изразила пред него съгласие със съдържанието на горепосоченото пълномощно. С нотариална заверка с рег. № 26/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х. подс. Ю. невярно удостоверил още, че на 07.09.2015 г. Н. Д. В. е положила пред него подпис в Декларация за гражданство и гражданско състояние по чл. 25, ал.8 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, като декларатор. С нотариална заверка с рег. № 27/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., той невярно удостоверил, че на същата дата Н. Д. В. е положила пред него подпис в Декларация по чл.264, ал.1 от ДОПК за липса на непогасени и подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски, като декларатор. Инкриминираните официални документи подс. Ю. вписал в регистъра на с. Г.,

общ. Х..

С посочените декларации и пълномощно бил завършен комплектът от документи, необходим за продажбата на земеделските имоти. С оглед на това подс. А. - лично и в качеството си на пълномощник на сестра си - св. Н. В., и подс. Б. депозирали молба в нотариалната кантора на нотариус Х.К. с искане за изповядване на сделката, по която на 09.09.2015 г. било образувано н.д. № ***/2015 г. С молбата те представили издаденото от подс. Б. удостоверение за наследници изх. № 14/28.07.2015 г., 3 бр. скици, 3 бр. удостоверения за характеристики на имот, 3 бр. удостоверения за данъчна оценка, преписи от решенията на Поземлена комисия - Х. за възстановяване правото на собственост върху земеделски земи, както и изготвените от подс. Ю. официални документи - нотариални заверки с № 25/07.09.2015 г. на подпис и съдържание на пълномощно, с № 26/07.09.2015 г. на подпис и с № 27/07.09.2015 г. на подпис, всички по регистъра на с. Г., общ. Х., ясно съзнавайки, че са с невярно съдържание.

При преценка редовността на представените документи св. Я.К. - помощник нотариус по заместване при нотариус Х.К. с рег. № **** в регистъра на НК на РБ, намерила, че същите отговарят на изискванията на закона. С оглед на това, тя съставила нотариален акт № ***, том IV, рег. № 4097, по н. д. № ***/2015г., по рег. на нотариус Х.К., със страни подс. А. и сестра му В., като продавачи, а подс. Б. и съпругата му Н.Б. - в качеството им на купувачи, с който последните двама придобили правото на собственост върху ниви с № ***** - 3,999дек., в землището на с. Ш., с № ***** - 1,805 дек., в землището на с. Н.о и с № ***** - 4,300 дек., в землището на с. К.. Подсъдимият А. получил продажната цена, която задържал само за себе си, като от договорената цена подс. Б. си прихванал сумата от 1 500 лв., доколкото съобразил дадения заем от 800 лв., както и погасените от него за набавяне на необходимите документи задължения на подс. А. за данъци в размер на 693,19 лв., които закръглил на 700 лв.

Междувременно едва на 31.08.2015 г. подс. Б. в разрез с чл. 1, ал. 6 от Вътрешните правила за организация на деловодната дейност и документооборота в Община Х. /съгласно които попълненото искане по образец за издаване на удостоверение за наследници се завежда в Дневник за входяща/изходяща кореспонденция на кметството, като регистрационният

номер от този дневник се явява и изходящият номер на удостоверението за наследници/, вписал издаденото от него на 28.07.2015 г. удостоверение за наследници изх. № 14/28.07.2015 г. на А. Д. А. под номер 41 в изходящия дневник на кметство с. Ш..

През 2017 г. пострадалите И. А. Д. и сестра му Е. А. И. решили да продадат наследствените ниви, част от които вече били отчуждени тайно от подс. А.. Те започнали да търсят купувач за имотите, като един ден св. И. Д. попаднал на обява за изкупуване на земя, на която бил посочен телефон за контакт. Той го записал и изпратил на сестра си, която установила връзка със св. Б.Г.. Същият бил управител на „В.“ ЕООД, в чиято дейност било включено изкупуването на земеделски имоти в обл. Х.. Свидетелят Г. се съгласил да купи нивата, находяща се в с. Н.о и поел ангажимент по събиране на необходимите документи, в хода на която се установило, че през 2015 г. земеделските им имоти, намиращи се в землището на с. Н.о, с. Ш. и с. К., са продадени. Така св. Д. и И. узнали, че подс. А. е прехвърлил на подс. Б. съсобствените им ниви, без предварително да се допита до тях, нито след това да им даде полагащата им се част от продажната цена. Възмутен от стореното, св. Б.Г. се свързал с подс. Б. и му потърсил сметка. От друга страна, той помолил св. К., с който работили заедно, да извърши по-задълбочено проучване на случая. Затова той посетил офиса на нотариус К., която му разяснила, че не притежава никакви правомощия, дори да е налице твърдяната неправомерност. Свидетелят К. установил контакт и с тогавашния зам. кмет на Община - Х. с молба за становище по казуса, който отговорил, че не е компетентен по въпроса и указал, че редът за разрешаването му е уреден в закона. Междувременно в офиса на св. Г. била уговорена среща, на която подсъдимият А. предложил на пострадалите Д. и И.а сумата от 1000 лв. като репарация за причинените им вреди и с това случаят да приключи. Те обаче не се съгласили и настояли да уредят отношенията си по правомерен начин. Във връзка с последното подс. А. на 07.01.2018 г. се снабдил с удостоверение за наследници с изх. № 2/07.01.2018 г. по регистъра на с. Н.о, издадено от компетентния орган - кмета на кметство с. Н.о, в който административен акт били вписани всички данни за наследодателя и пълният кръг на наследниците му. Въз основа на него на 18.01.2018 г. с нотариален акт за поправка № 19, том I, рег. 194, дело 18 от 2018 г. по регистъра на нотариус Х.К. била извършена поправка на нотариален акт № ***, том IV, рег. № 4097,

нотариално дело № ***/2015 г., като било вписано, че подс. А. и св. В. не продават целите недвижими имоти на подс. Ю. Б., а само своите 2/9 идеални части от тях. След това на същата дата Е.М.Д., И. А. Д. и Е. А.а И.а продали също своите 7/9 идеални части от нивите в землищата на с. Ш. и К. на подс. Ю. Б.. За тази продажба подс. Б. заплатил на св. Д. и И. сумата от 1000 лева, а подс. А., тъй като вместо тях неправомерно през 2015 г. получил полагащата се на тях сума, се задължил да върне на подс. Б. повторно платената от него цена. От друга страна св. Г. придобил нивата, в с. Н.о, станала причина пострадалите да узнаят за стореното от подсъдимите А. и Б.. Впоследствие той подал сигнал до кмета на Община - Х. за издаденото порочно удостоверение за наследници изх. № 14/28.07.2015 г. по регистъра на с. Ш.. По този повод със Заповед № 1200/17.08.2018 г. на кмета на Община - Х. била назначена комисия в състав - св. Я.Д., Д. М. и Д.Д.. След проверка на случая и направени констатации за допуснати груби нарушения при издаване на проверявания индивидуален административен акт била сезирана Районна прокуратура - Хасково.

По образуваното досъдебно производство са изготвени графологични експертизи, от които е установено, че ръкописният подпис, положен в графа „Длъжностно лице, Ю. Б., подпис и печат“ в удостоверение за наследници изх. № 14/28.07.2015 г. по регистъра на с. Ш. е положен от подс. Ю. Б., а печата е положен от служебния печат на Кметство с. Ш.. Подписът положен в графа „подпис“ в долния десен тъгъл в искане за издаване на удостоверение за наследници на А. Д. А. с вх. № 5/27.07.2015 г. е изпълнен от М. Н. Т.. Тя е изпълнила и ръкописния текст „Н. Д. В.“ и подписа, положен в графа „упълномощител“ в пълномощно от Н. Д.а В., удостоверение с нотариална заверка № 25/07.09.2015 г., както и подписите, положени в графи „декларатор“ в декларации по чл. 25 ал.8 от ЗННД и по чл. 264 ал.1 от ДОПК, с нотариални заверки, заведени под № 26/07.09.2015 г. и под № 27/07.09.2015 г., всички по регистъра на с. Г.. Ръкописният текст в последните две декларации, в заявления с № 1615/13.08.2015 г. за издаване на препис от решение, удостоверение характеристика и скици на имоти, в искания за данъчна оценка на имоти с № ***/31.08.2015 г.; с № ***/31.08.31.08.2015 г. и с № ***/31.08.2015 г. е установено, че е изпълнен от подс. Ю. Б..

От заключението на назначената по делото оценителна експертиза се

установява, че пазарната стойност на поземлените недвижими имоти - нива с № ***** - 3,999 дек., в землището на с. Ш.; на нива с № ***** - 1,805 дек., в землището на с. Н.о и на нива с № ***** - 4,300дек., в землището на с. К., възлиза общо на 3 999 лева.

Описаната фактическа обстановка правилно е преценено, че се установява по безспорен и категоричен начин, частично от обясненията на подсъдимите Б., А. и Ю., от показанията на свидетелите - св. И. Д., вкл. прочетените по реда на чл. 281, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 от НПК, Е. И.а, Н. В., Б.Г., И. К., Д.Д., Д. М., Я.Д., вкл. прочетените на основание чл. 281, ал. 5, вр. ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК; от заключенията на съдебно-техническата експертиза на документ, съдебно-почерковите /графологически/ експертизи, съдебно-оценъчната експертиза, удостоверение за наследници изх. № 14/28.07.2015 г., нотариални заверки с № 25/07.09.2015 г. на подпис и съдържание, № 26/07.09.2015 г. и № 27/07.09.2015 г. по регистър на с. Г., както и другите прочетени и приобщени по реда на чл. 283 НПК писмени материали по ДП № 133/2018 г., по описа на ОСЛО при ОП - Хасково.

Противно на доводите на защитата на подс. А., основателно е съобразено, че липсва съществено противоречие между отделните гласни, писмени и веществени доказателства, защото кореспондират помежду си и са достатъчни за установяване по несъмнен начин на фактите, очертани в обстоятелствената част на обвинителния акт.

По делото безспорно е установено, че въз основа на споразумение по чл. 107 от КТ, на 03.11.2011 г. подсъдимият Б. е встъпил в длъжност „кмет на кметство“ с. Ш., която е заемал и към инкриминираната дата 28.07.2015 г. и следователно, като орган на изпълнителната власт, изпълняващ служба в държавно учреждение, каквото е кметството, е притежавал специалното качество - длъжностно лице по смисъла на чл. 93, ал. 1, б. „а“ от НК.

Не се оспорва от страните и това, че удостоверението за наследници с изх. № 14/28.07.2015 г. - предмет на престъплението, за което му е повдигнато обвинение, е издадено от подс. Б., който факт е установен по непротиворечив начин от събраните по делото доказателства и в частност от приобщените експертни изводи. Обосновано е преценено, че заключения по съдебно - почерковата и съдебно - техническата експертизи /л. 73-80, т. II от ДП/ следва да се кредитират изцяло, тъй като изхождат от специалист с нужните

експертни познания и опит в тази област. Според тях, положеният подпис в графата „Длъжностно лице: Ю. Б., подпис и печат“ в разглеждания административен акт е бил изпълнен именно от подс. Б., а отпечатъкът от печат в същата графа е от служебния печат на кметството на с. Ш.. Документът е бил издаден след съгласуване между подсъдимите А. и Б.. Аргументирано е съобразено, че това е станало посредством, изразената активна роля на подс. А., проявена на срещата в с. Ш., в резултат на което е формирано и решението у подс. Б.. И двамата са били с ясното съзнание, че съставянето на удостоверение за наследници на починало лице с последен постоянен адрес в друго населено място, не е от компетентността на подс. Б. и извършвайки го ще излезе извън пределите на законовите си правомощия. В тази връзка съдът основателно не е възприел за достоверни обясненията на подс. Б., като израз на неговата защитна теза, в частта им за това, че към инкриминираната дата същият по заместване изпълнявал функциите на кметския наместник на с. Н.о - св. П.Д., явяващ се компетентен по силата на чл. 2, ал. 5 от Наредба РД-02-20-6/24.04.2012 г. орган да състави искания документ, доколкото последният постоянен адрес на починалия А., за наследниците, на който е било издадено удостоверението, е бил именно в това село. Обясненията му в тази част действително се опровергават от показанията на самата св. Д., която с категоричност отхвърля към инкриминирания период подс. Б. да я е замествал, нито пък да е установявал връзка с нея по повод предявеното към него искане за издаване на документ. За разлика от обясненията на подс. Б., показанията на св. Д. са незаинтересовани, еднопосочни и непротиворечиви спрямо останалите доказателства. От представените по делото писмени доказателства от Община - Х. е изяснено, че на 28.07.2015 г. Д. не е била в болничен, отпуск или командировка и следователно не е било налице отсъствие, налагащо осъществяване на функциите ѝ от друго длъжностно лице, респ. от подс. Б.. Напротив, на въпросната дата П.Д. е изпълнявала служебните си задължения на работното си място, който извод се потвърждава по категоричен начин и от факта, че на същия ден в качеството си на кметски наместник, тя е издала два броя удостоверения за наследници.

Очевидно, целта на издаване на акт от чужда компетентност е била набавянето на облага в полза на подс. А.. Подсъдимият Б. е знаел, че причината за решението на А. да продава част от наследствените имоти е

нестабилното му материално състояние. В обясненията си по време на съдебното следствие пред окръжния съд, подсъдимият Б. потвърждава това обстоятелство, като описва казаното от подс. А. на срещата им в кметството на с. Ш. п., когато последният отправил предложение да му продаде наследствена нива, която не се работела, тъй като имал нужда от парични средства. Той е бил наясно и с недобросъвестното намерение на А. да изключи от участие в сделката част от правоимащите наследници, за да се удовлетвори от цялата продажна цена. Правилно е преценено като недостоверно твърдението, че на подс. Б. не му е бил известен кръгът от наследници на починалия А.. Този извод следва от цялостната преценка на безспорните по делото обстоятелства. Подсъдимият Б. е роден в с. Н.о, чийто жител е бил и починалият наследодател. Не е отрекъл пред съда, че е израснал и работил в същото село, познавал се е със самия А. и с живущите в едно домакинство с него родители на подсъдимия А., с които е имал взаимоотношения по повод наследствените ниви. От тук логично е съзряна и житейската недостоверност на обясненията му, че не знаел за другите две деца на А., които не вписал в удостоверението за наследници. Но дори да не е запознат с пълния кръг от негови наследници, това не променя факта, че удостоверението е издадено извън неговата компетентност, вместо това да бъде сторено от кметския наместник на с. Н.о.

На следващо място, основателно съдът е счел за неправдиви обясненията на подс. Б. и в частта им, касаеща причината за съставянето и предназначението на инкриминирания документ. Според неговата теза, е издал удостоверението за наследници, за да могат двамата с другия подсъдим да сключат договор за аренда на земеделски имот, който да бъде заявен за подпомагане. С тези аргументи се оспорва обстоятелството документът да е бил издаден за покупко-продажбата на земеделските земи. Противно на тези твърдения правилно е преценено, че в искането за издаване на удостоверението подсъдимият Б. изрично и собственоръчно е вписал предназначението му - необходимо за послужване пред поземлена комисия и пред нотариусите. И последното реално онагледява общата идея на двамата подсъдими за издаване на непълния административен акт, който е бил с конкретната цел да бъде ползван в нотариалното производство при изповядване на разпоредителната сделка. Противно на тезата на защитата, подкрепящи горния извод са и предприетите последващи действия от

дватама. На 13.08.2015 г. подс. Б. от името на подс. А. в Общинска служба - з. гр. Х. е подал 2 броя заявления вх. № 1615/13.08.2015 г. за изготвяне на скици, за издаване на препис от решения за възстановяване на право на собственост върху земеделски земи и удостоверения за характеристика за трите недвижими имота с номера: *****; 13035 и *****, в землищата на селата Н.о, Ш. и К.. Към исканията за изготвяне на посочените документи, необходими и впоследствие ползвани точно за сключването на договора за продажба, подс. Б. е приложил и инкриминираното удостоверение за наследници. Този подход е бил последван и по-късно, когато за съставянето на нотариалния акт е било представено отново същото удостоверение за наследници с изх. № 14/28.07.2015 г.

От заключението на изготвената на досъдебното производство съдебно-оценъчната експертиза се установява, че пазарната стойност на поземлените недвижими имоти - нива с № ***** - 3,999 дек., в землището на с. Ш.; на нива с № ***** - 1,805 дек., в землището на с. Н.о и на нива с № ***** - 4,300 дек., в землището на с. К., възлиза на сумата от 3 999 лева. Полагащият се на изключените наследници - Е.М.Д., И. А. Д. и Е. А. И., дял от продажната цена на наследствените им имоти е в размер на 3 110,33 лв. За продажбата на нивите в с. Ш. и с. К. на пострадалите И. Д. и Е. И. подс. Б. е платил сумата от 1000 лева. След това, съобразно желанието и избора на посочените двама пострадали и на св. Б.Г., нивата в землището на с. Н.о е била прехвърлена на последния.

Така приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от настоящия състав на въззивната инстанция. За изследване на обстоятелствата, релевантни за повдигнатото обвинение срещу подсъдимите Б., А. и Ю., окръжният съд е съобразил всички извършени по надлежния ред процесуално-следствени действия, изясняващи значимите факти относно инкриминираното деяние, в какъвто смисъл не могат да бъдат възприети като основателни и възраженията на защитата във въззивната жалба на втория от тях.

По правните въпроси, свързани с приложението на материалния закон, изложените мотиви се споделят изцяло от настоящия въззивен състав.

По първото повдигнато обвинение срещу подсъдимите Ю. Б. Б. и А. Д.

А. за престъпление по чл.282, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.20, ал.2 и ал.3 НК.

Правилно, при така възприетата за установена фактическа обстановка, съдът е счел, че подс. Ю. Б. Б. е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл. 282, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК, понеже на 28.07.2015 г. в с. Ш., общ. Х., обл. Х., в качеството си на длъжностно лице - „Кмет на кметство“ в същото населено място, в съучастие като извършител с А. Д. А. /подбудител/ е превишил правата си, като е извършил действие от компетентността на Кмета на кметство с. Н.о, общ. Х. по чл. 2, ал. 5 от Наредба РД - 02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, като издал Удостоверение за наследници изх. № 14/28.07.2015 г. по регистъра на Кметство с. Ш., общ. Х., на А. Д. А., бивш жител на с. Н.о, общ. Х. и с последен постоянен адрес в същото село, в което не вписал пълния кръг на наследниците, с цел да набави за него облага в размер 3 110,33 лева, представляваща полагащият се на изключените наследници - Е.М.Д. от с. Н.о, И. А. Д. от гр. Д.г. и Е. А. Д. от гр. Х., дял от продажната цена на наследствените им имоти: нива с № ***** - 3,999дек., в землището на с. Ш.; нива с № ***** - 1,805 дек., в землището на с. Н.о и нива с № ***** - 4,300дек., в землището на с. К., като на основание чл. 304 от НПК го е признал за невинен и го е оправдал по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 282, ал. 2, пр. 1-во, вр. ал. 1 от НК, че от деянието са настъпили значителни вредни последици.

Обосновано е съобразено наличието на предвидените обективни и субективни белези на това престъпление от страна на подс. Б..

Подсъдимият Б. е заемал на инкриминираната дата - 28.07.2015 г., длъжността „кмет на кметство“ с. Ш., защото като орган на изпълнителната власт, изпълняващ служба в държавно учреждение, каквото е кметството, е притежавал качеството на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, ал. 1, б. „а“ от НК.

Безспорно е доказано и наличието на извършени в това му качество служебни действия, които не са от неговата компетентност. Според чл. 2, ал. 5 от Наредба № РД - 02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението - удостоверения за наследници, се издават от Общината, от района или от кметството по последен постоянен

адрес на починалото лице. По делото е установено по несъмнен начин, че последният регистриран постоянен адрес на починалия А. е в с. Н.о, общ. Х., поради което и правомощието да издаде удостоверение за наследници на посоченото лице принадлежи само на административния орган в това кметство - кметският наместник П.Д.. По този начин, след като е издал инкриминираното Удостоверение за наследници с изх. № 14/28.07.2015 г. по регистъра на кметство с. Ш., общ. Х., без за това да има необходимата, според горепосочената разпоредба компетентност, в качеството си на кмет на кметство с. Ш., подсъдимият Б. е превишил правата си.

С тези свои действия подсъдимият очевидно е нарушил по установения ред за извършването на административни услуги на физически и Юридически лица, с което е поставил в опасност стабилността на правния ред. В резултат на издаването на удостоверение за наследници, съзнавайки липсата на компетентност да стори това, както и че същото е непълно, поради невписване на горепосочените трима наследници, за да удовлетвори частен интерес, от страна на подс. Б., са настъпили вредни последици.

По този повод се изисква от обективна страна в резултат от неправомерните действия на длъжностното лице да са настъпили или да могат да настъпят немаловажни вредни последици, т.е. не е задължително действително те да са настъпили, но трябва да е създадена реална възможност за тяхното настъпване.

В случая е налице повдигнато обвинение за квалифицирания състав на чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, при който се изисква настъпването на значителни вредни последици, които могат да бъдат от имуществен и/или неимуществен характер. Според държавното обвинение на изключените от сделката наследници са причинени вредни последици с имуществен характер и те са определени като 7/9 от стойността на инкриминираните ниви, но същите не са съставомерни такива. А в показанията на свидетелите Г. и К., се обосновават неимуществените щети, изразяващи се в уронване авторитета на органите на местната власт и самоуправление и разколебаване доверието на гражданите в тях.

Правилно по този повод е виждането на окръжния съд, че настъпилите в резултат от деянието на подс. Б. вредни последици не надхвърлят обичайните такива по основния състав, както и че те не са рефлектирали върху по-широк

диапазон от обществени отношения, които да са извън конкретното правоотношение. За да се достигне до този извод, аргументирано е съобразено, че степента на увреждане на нормалното функциониране на дейността на държавния апарат, както и сериозността на накърняване на неговия авторитет, не характеризира тези последици като до толкова значителни, че същите да са по-големи от обичайните вреди, настъпващи от основния състав на престъплението. По този повод е и отбелязването, че впоследствие доброволно са били уредени имуществените отношения между сънаследниците, даващо основание на съда да прецени, че настъпилите вреди, поотделно или в съвкупност не изпълват обективния признак на чл. 282, ал. 2 НК, а на съставомерността на престъплението по основния състав на ал. 1.

От субективна страна, за да се осъществи това деяние се изисква наличието на пряк умисъл и специална цел. По делото безспорно е доказано, че подсъдимият Б. е съзнавал, че с издаване на удостоверение за наследници на лице с последен постоянен адрес в друго населено място, излиза извън териториалната компетентност на правомощията си. От това са могли да настъпят немаловажни вредни последици, след като е установено нарушаването от негова страна по престъпен начин на определения ред за извършване на административни услуги на граждани и Юридически лица в кметството в полза на подс. А., с реални предпоставки за накърняване правото на собственост на невписаните наследници. Налице е и специална цел, която подсъдимият е преследвал, изразяваща се в по-благоприятно изменение имуществената сфера на подс. А., чрез създаване на възможност за еднолично получаване цялата цена от продажбата на съсобствените земеделски земи. Наред с това, с оглед установената съучастническа дейност, подсъдимият Б. е съзнавал също, че умишлено и с конкретна цел е бил мотивиран от подс. А. за извършване на инкриминираното деяние.

На следващо място, окръжният съд мотивирано е преценил, че тези съображения са относими в цялост и за подбудителската деятелност на подс. А. Д. А., като го е признал за виновен в извършване на престъпление по чл.282, ал.1, вр. чл.20, ал.3 от НК, понеже на 28.07.2015 г. в с. Ш., общ. Х., обл. Х., в съучастие, като подбудител с Ю. Б. Б. /извършител/ умишлено го склонил в качеството му на длъжностно лице „Кмет на кметство“ в с. Ш., общ. Х., обл. Х., да превиши правата си, като е извършил действие от

компетентността на Кмета на кметство с. Н.о, общ. Х. по чл. 2, ал. 5 от Наредба РД - 02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, като издал Удостоверение за наследници изх. № 14/28.07.2015 г. по регистъра на Кметство с. Ш., общ. Х., на А. Д. А., бивш жител на с. Н.о, общ. Х. и с последен постоянен адрес в същото село, в което не вписал пълния кръг на наследниците, с цел да набави за него облага в размер 3 110,33 лева, представляваща полагащият се на изключените наследници - Е.М.Д. от с. Н.о, И. А. Д. от гр. Д.г. и Е. А. Д. от гр. Х., дял от продажната цена на наследствените им имоти: нива с № ***** - 3,999дек., в землището на с. Ш., нива с № ***** - 1,805 дек., в землището на с. Н.о и нива с № ***** - 4,300 дек., в землището на с. К., като на основание чл. 304 от НПК го е признал за невинен и го е оправдал по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 282, ал. 2, пр. 1-во, вр. ал. 1 от НК, че от деянието са настъпили значителни вредни последици.

Противно на доводите на защитата, поведението на подс. А. представлява подбудителство по чл. 20, ал. 3 от НК, защото по негово предложение за сключване на сделка, в която да не участват останалите наследници, той първи е оказал психическо въздействие върху извършителя Б. за осъществяване на престъпление, свързано с изпълнение на служебни действия от чужда компетентност, като без неговата противоправна инициатива не би се стигнало до реализиране на инкриминираното деяние. В тази връзка основателно е преценено, че обясненията на подс. А. и показанията на св. Т. в преобладаващата си част са тенденциозни и насочени към неговото оневиняване. По този повод на много места в разказите им се откриват вътрешни противоречия и несъвместимости, в резултат на направената от окръжния съд съпоставка с останалия доказателствен материал, в това число и сведенията, изнесени от другите участници в хода на съдебното следствие. От твърденията им обаче по безспорен начин е установен предметът на разговора на двамата подсъдими, затова че компетентното да издаде удостоверението за наследници на А. длъжностно лице е кметският наместник на с. Н.о - П.Д., за лицата, които притежават наследствени права върху земеделските имоти, както и належащата нужда на бъдещия продавач от парични средства, всъщност е продиктувала вземането на престъпното решение. Изводът за наличието на знание за надлежния ред за съставяне на удостоверението се извлича от интерпретирания, в съответствие

със защитната теза довод, че П.Д. отсъствала и заради това Б. извършил административната услуга. До срещата, на която са били обсъдени посочените въпроси, подс. Б. все още не е имал умисъл за престъпление и следователно същият е формиран за пръв път от подс. А.. Последващите действия на извършителя - даване на искане по образец, нова среща, преписване съдържанието на искането в нова бланка, демонстрират отново устойчивостта на формираното по молба на подс. А. съвместно противоправно решение. От обективна страна последният е направил това, което е необходимо, за да възникне умисълът у подс. Б. за престъпно нарушаване границите на своята териториална компетентност, за което последният е имал и лична изгода, като купувач по сделката.

В тази връзка окръжният съд при преценка за поведението на подс. А., съпоставено и с последващите действия на подс. Б., обосновано е извел изключителната роля на подбудителя за формиране на престъпното решение у извършителя за осъществяване на инкриминираното длъжностно престъпление, при сигурни данни за общност на умисъла между двамата като съучастници. От субективна страна подсъдимият А., съзнавайки служебното качество и дългогодишното им познанство, е предвиждал, че у Б. може да възникне решение за извършване на престъплението, като е искал и това. Наред с последното подс. А. е предвиждал и общественно-опасните последици, които ще настъпят от престъпното деяние на Б., като пряко е целял неговото осъществяване, за да подпомогне тежкото си финансово положение. А подсъдимият Б. от своя страна е съзнавал, че умишлено и с точно определена цел е бил мотивиран от подс. А. за извършване на инкриминираното деяние.

По второто повдигнато обвинение срещу подсъдимия А. А. по чл. 31б, ал.1, вр. чл.311, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК.

Законосъобразно подсъдимият А. А. е признат за виновен в горепосоченото престъпление, понеже на 09.09.2015 г. в гр. Х., обл. Х., при условията на продължавано престъпление пред Я.К. - помощник нотариус по заместване при Х.К. - нотариус № *** по регистъра на НК на РБ, с район на действие района на РС - Хасково по нотариално дело № ***/2015 г. по описа й, съзнателно се ползвал от официални документи с невярно съдържание, а именно:

- нотариално удостоверяване на подпис и съдържание в пълномощно с

рег. № 25/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което били удостоверени неверни обстоятелства, а именно, че Н. Д. В., ЕГН: *****, е изписала собственоръчно имената си и е положила подпис като упълномощител в същото и е изразила съгласие със съдържанието на пълномощното;

- нотариално удостоверяване на подпис с рег. № 26/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което са били удостоверени неверни обстоятелства, а именно, че Н. Д. В., ЕГН: *****, е положила подпис в Декларация за гражданство и гражданско състояние по чл. 25, ал. 8 от ЗННД, като декларатор и

- нотариално удостоверяване на подпис с рег. № 27/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което било удостоверено невярно обстоятелство, а именно, че Н. Д. В., ЕГН: *****, е положила подпис в Декларация по чл. 264, ал.1 от ДОПК, като декларатор.

Безспорно престъплението по чл. 316 от НК е субсидиарно спрямо предходните състави на документни престъпления и негов субект, когато изпълнителното деяние се изразява в съзнателното използване на официален документ с невярно съдържание по чл. 311, ал.1 от НК, може да бъде всяко наказателно-отговорно лице.

По делото са събрани достатъчно убедителни доказателства по отношение на това, че трите официални документа, материализирани в Декларация по чл. 25, ал. 8 от ЗННД, Декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК и пълномощно от името на св. Н. В., свидетелстват неверни обстоятелства. Всичко това е било известно на подсъдимия А., защото е бил наясно, че изявленията от името на сестра му, която поради липсата на претенции към наследствените имоти, както и възможност да ангажира време, всъщност се изпълняват от съжителката му М. Т.. За това на 07.09.2015 г., след като взели от подс. Б. двете декларации, попълнени от него предварително, двамата отишли при подс. Ю. в с. Г., с който по-рано Б. се уговорил, че ще изпрати един мъж и една жена, на които да им бъдат заверени декларациите и да им бъде изготвено пълномощно, а след това и заверено нотариално. В тази връзка основателно от съда не са кредитирани твърденията на подс. А. и св. Т., че не са посетили подс. Ю. в кметството на с. Г., както и че А. не е присъствал при подписване на документите от Т., насочени към отстояване на

защитната им позиция за липса на представа за действително случилото се. Тази тяхна позиция е логична, най-вече и с оглед на обстоятелството, че двамата съжителстват трайно на съпружески начала. В противовес на техните разкази са обясненията на подсъдимите Б. и Ю., които са еднопосочни, последователни, логични и съобразени с останалите доказателства в тази част, породило логичното заключение на окръжния съд да им гласува пълно доверие. Тезата им се разколебава и от обясненията на самия подс. А. при разказа му за телефонния разговор по повод отчуждаването на нивите със сестра си, която с категоричност е заявила, че не иска същият да я закача, т.е. е възприел и е знаел, че тя няма да има участие в подготовката на писмените волеизявления. Същевременно подсъдимият е бил наясно и с това, че за продажбата на недвижимо имущество са необходими документи с нейно авторство и поради тази причина е поискал от нея данните ѝ за самоличност, без да ѝ пояснява в какво ще се изразят бъдещите му действия.

По този начин на 07.09.2015 г. подсъдимият Ю. след като е удостоверил невярно обективно осъществяването, тези документи са били представени с молбата за снабдяване с нотариален акт в нотариалната кантора на нотариус Х.К. с рег. № ***, за да бъдат използвани за намислената сделка за покупко-продажба. Въз основа на депозираното искане на 09.09.2015 г. в гр. Х., при сключване на договора за продажба на земеделските имоти под формата на нотариален акт, при условията на продължавано престъпление пред Я.К. - пом. нотариус по заместване при Х. К. - нотариус № ** по н.д. № ***/2015г. по описа ѝ, подс. А. съзнателно се ползвал от официални документи с невярно съдържание - Пълномощно с нотариални заверки с рег. № 25/07.09.2015 г., /на подпис/ и с рег. № 25/07.09.2015 г. /на съдържание/, Декларация по чл. 25, ал. 8 от ЗННД с нотариална заверка с рег. № 26/07.09.2015 г. и Декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК с нотариална заверка с рег. № 27/07.09.2015 г. всички по регистъра на с. Г., общ. Х..

Престъплението правилно е квалифицирано като продължавано по смисъла на чл. 26, ал. 1 от НК, тъй като е извършено посредством четири деяния, осъществяващи поотделно един и същ състав на едно и също престъпление, извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващото се явява от обективна и субективна страна продължение на предшестващото.

Повдигнатото обвинение е за използване на 4 официални документа, но реално са извършени четири нотариални заверки на три документа, което е намерило отражение и в прецизиране квалификацията на постановения съдебен акт, с което не е ограничено правото на защита на подс. А..

От субективна страна престъпното ползване на официален документ се осъществява при пряк умисъл. Подсъдимият А. е имал съзнанието, че ползва документ с невярно съдържание, защото е знаел, че св. В. няма участие в подготовката на писмените документи и че вместо нея, подписи е положила и волеизявление е направила св. Т..

По повдигнатото обвинение на подс. Д. Д. Ю. за извършване на престъпление по чл.311, вр. чл.26, ал.1 от НК.

Правилно подсъдимият Д. Ю. е бил признат за виновен в горепосоченото престъпление, понеже на 07.09.2015 г. в с. Г., общ. Х., обл. Х., при условията на продължавано престъпление, като длъжностно лице - Кмет на Кметство в с. Г., общ. Х., обл. Х., в кръга на службата си по водене на нотариалната дейност от лица, които не са нотариуси, визирана в чл. 83 от ЗННД, съставил три броя официални документи, в които удостоверил неверни обстоятелства и изявление както следва:

- удостоверяване на подпис /нотариална заверка/ с рег. № 25/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което удостоверил неверни обстоятелства, а именно, че Н. Д. В., с ЕГН: *****, е изписала собственоръчно имената си и е положила пред него подпис като упълномощител в пълномощно, с което е упълномощила брат си А. Д. А. да се разпорежда както намери за добре с наследствените им ниви с № ***** - 3,999 дек., в землището на с. Ш.; с № ***** - 1,805 дек., в землището на с. Н.о и с № ***** - 4,300 дек., в землището на с. К., водещи се на дядо им А. Д. А.;

- удостоверяване на съдържанието /нотариална заверка/ с рег. № 25/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., на пълномощно, в което удостоверил невярно изявление, а именно, че Н. Д. В. с ЕГН: ***** е изразила пред него съгласие със съдържанието на пълномощно, с което е упълномощила брат си А. Д. А. да се разпорежда както намери за добре с наследствените им ниви с № ***** - 3,999 дек., в землището на с. Ш., с № ***** - 1,805 дек., в землището на с. Н.о и с № *****-4,300 дек., в землището на с. К., водещи се на дядо им А. Д. А.;

- удостоверяване на подписи /нотариална заверка/ с рег. № 26/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което удостоверил неверни обстоятелства, а именно, че Н. Д. В., с ЕГН: *****, е положила пред него подпис в Декларация за гражданство и гражданско състояние по чл. 25 ал.8 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, като декларатор и

- удостоверяване на подписи /нотариална заверка/ с рег. № 27/07.09.2015 г. по регистъра на с. Г., общ. Х., в което удостоверил неверни обстоятелства, а именно, че Н. Д. В., с ЕГН: *****, е положила пред него подпис в Декларация по чл. 264 ал.1 от ДОПК за липса на непогасени и подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски, като декларатор, с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства и изявление.

В конкретния случай действително са налице всички елементи от обективна и субективна страна на престъплението по чл.311, ал.1 от НК.

Безспорно е установено, че към инкриминираната дата - 07.09.2015 г., подсъдимият Ю. като кмет на кметство с. Г., обл. Х. е притежавал качеството на „длъжностно лице“ по чл. 93, т. 1, б. „а“ НК и е бил орган с право на държавна удостоверителна власт. Като такъв е изпълнявал удостоверителни функции по чл. 83 от ЗННД, поради което и е бил длъжен да спазва всички изисквания на охранителното производство по глава 54 от ГПК, които регламентират нотариалното удостоверяване.

По делото не се оспорва от обективна страна, че на тази дата, Ю. въз основа на своите удостоверителни функции е съставил три броя официални документа - Пълномощно, Декларация по чл. 25, ал. 8 от ЗННД и Декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК, които е удостоверил с нотариални заверки с рег. № 25/07.09.2015 г., /на подпис и съдържание/, с рег. № 26/07.09.2015 г. и с рег. № 27/07.09.2015 г. всички по регистъра на с. Г., общ. Х..

Подсъдимият Ю. е имал право по силата на чл. 83 от ЗННД да удостоверява подписите на частни документи, които са едностранни актове и не подлежат на вписване, както и подписа и съдържанието на пълномощно по чл. 37 ЗЗД и следователно деянието му е извършено в кръга на неговата служба.

По делото по несъмнен начин е установено, че в инкриминираните документи подсъдимият Ю. е удостоверил неверни обстоятелства, а именно, че св. Н. В. е изписала собственоръчно имената си и е положила пред него подпис като упълномощител в пълномощно, изразила пред него съгласие със съдържанието на същото, както и че е положила подпис пред него в посочените две декларации като декларатор. По този повод обосновано са кредитирани показанията на св. В., която с категоричност отрича да е полагала подпис върху инкриминираните документи и да е изразявала воля относно съдържанието на разгледаното пълномощно пред подсъдимия. Изнесените сведения в тази насока не остават изолирани и самостоятелни, а напротив, изцяло се подкрепят от останалия доказателствен материал, в частност от експертното становище, което съдът логично е възприел като обективно, пълно и компетентно изготвено. Според заключението на вещото лице по съдебно-почерковата експертиза /л. 91-95, т. II от ДП/ ръкописният текст „Н. Д. В.“ и подписа положен в графа упълномощител в пълномощно от Н. Д. В., заверено с нотариална заверка от подс. Ю., не са изпълнени от св. В., както е посочено, а от съжителката на подс. А. - св. М. Т.. По същия начин стои въпросът и с декларациите по чл. 25, ал. 8 от ЗННД и по чл. 264, ал.1 от ДОПК, в които подписите положени в графи „декларатор“ отново са изпълнени от М. Т.. От друга страна и самата св. Т. също заявява, че положените подписи и ръкописния текст „Н. Д. В.“ са изпълнени лично от нея. Косвени данни, обосноваващи горния извод се установяват още от обясненията на подс. Б., който след като е предоставил попълнените от него декларации по ДОПК и ЗННД на подс. А. и св. Т., ги е насочил към Д. Ю., за да извърши последният необходимите им нотариални удостоверявания.

При обсъждането на обясненията на подс. Ю., в които твърди, че е установил самоличността на явилото се пред него лице, както и че това е било лицето, чиито изявления нотариално удостоверил, правилно съдът е отчел двоякия им характер като доказателствено средство и защитна теза. В случая обясненията му в тази част действително са изолирани и в противоречие с останалия доказателствен материал. Поради това, изводът за авторството на инкриминираното деяние е изграден върху всички останали доказателства.

Официалните документи - нотариалната заверка на подписите върху двете декларации и тази на подпис и съдържание в инкриминираното

пълномощно са документи с невярно съдържание. Самата заверка представлява създаване на официален документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 93, т. 5 от НК. Лицето, посочено като автор на тези документи - Н. В., не се е явила пред длъжностното лице, за да положи подписи и да изрази съгласие с включеното в пълномощното съдържание. Подсъдимият Ю. в качеството му на нотариален орган е удостоверил, че подписът върху частните документи е положен от лице, което е различно от лицето, действително подписало частните документи /М. Т./. Посоченото безспорно представлява невярно обстоятелство, защото подписът и съгласието не произхождат /не са положени или не е манифестирано/ от лицето, направило волеизявлението в частните документи и съществува противоречие между удостовереното обстоятелство и обективната действителност.

Налице е продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК, защото се касае за последователно извършени деяния, при една и съща обстановка и форма на вината, всяко от които осъществява признаците на престъплението по чл. 311, ал.1 НК и последващите се явяват продължение на предходните, тъй като са били положени 4 нотариални заверки върху три документа.

От субективна страна умисълът е обективиран в действията на подсъдимия Ю., който е съзнавал обществено опасния характер на деянията си, както и че тези документи могат да бъдат използвани. Той е бил запознат, че извършеното от него удостоверяване върху посочените по-горе документи ще даде възможност същите да породят действия със съответните гражданско-правни последици.

По отношение на наложеното наказание.

По повод извършената от окръжния съд индивидуализация на наказанията е налице единствено жалба на подс. А., което изисква приоритетното ѝ разглеждане, макар и в нея, както и в направеното допълнение, да не са посочени основанията за явна несправедливост.

За извършените престъпления от подс. А. по чл. 282, ал.1, вр. чл.20, ал.3 от НК и по чл. 316, вр. чл. 311, вр. чл. 26, ал. 1 от НК са предвидени еднакви наказания „Лишаване от свобода“ до 5 години.

Окръжният съд, съобразявайки изискванията на основополагащата разпоредба на чл. 54 от НК е съобразил с нужната прецизност наличните за него смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства.

Безспорни смекчаващи обстоятелства за подсъдимия А. се явяват, това че до момента не е бил осъждан, с положителни характеристични данни, трудово ангажиран, не е проявен криминално, извършването на престъпленията е било продиктувано от тежкото финансово положение на семейството му, изминал е немалък период от време, възстановени са и нанесените на роднините имуществени вреди. А по отношение на престъплението по чл.316 от НК, св. В. устно е дала съгласие за предприемане на действия от нейно име и не са настъпили вреди в неин ущърб. От друга страна, отегчаващо отговорността обстоятелство се явява многобройността на деянията.

Законосъобразно е приложена разпоредбата на чл.55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, поради наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, при които дори минималният размер на наказанието „Лишаване от свобода“ за всяко от двете престъпления, би се оказал несъразмерно тежък спрямо извършеното от подс. А..

Затова и напълно справедливо, последното е било заменено с наложеното по-лекото по вид наказание „Пробация“, по отношение на първото престъпление, включващо пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ - с продължителност 7 месеца при периодичност два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 7 месеца, а за второто престъпление, включващо пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ - с продължителност 6 месеца при периодичност два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 6 месеца.

Правилно е приложена и нормата на чл. 23, ал. 1 от НК за определяне спрямо подс. А. на едно общо и най-тежко наказание „Пробация“, с пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ за 7 месеца при периодичност два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за 7 месеца.

За извършеното престъпление от подс. Ю. Б. по чл. 282, ал.1 от НК е

предвидено наказание лишаване от свобода до 5 години.

Същият отказва да се присъедини към жалбата на подс. А., като заявява че е доволен от постановената присъда. В този смисъл и настоящият състав съобрази единствено, дали при извършената индивидуализация на наказанието му са спазени законовите изисквания.

Обосновано са съобразени наличните смекчаващи отговорността му обстоятелства, като е констатирано само едно отегчаващо обстоятелство.

Въз основа на тези съображения, окръжният съд законосъобразно е преценил, че са налице условията за приложението на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, при наличие на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, при които дори минималният размер на наказанието „Лишаване от свобода“ се оказва несъразмерно тежък за извършеното от подс. Б.. Затова и справедливо му е било наложено наказание „Пробация“, при пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност 7 месеца при периодичност два пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 7 месеца.

За извършеното престъпление от подс. Д. Ю. по чл. 311, ал.1 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода до 5 години.

Същият, чрез защитника си адв. Ч. е декларирал, че не обжалва присъдата, защото е доволен от нея, като няма процесуален интерес от участие във въззивното производство. Затова и се проследи извършената индивидуализация, само за спазването на законовите изисквания.

Обосновано са отчетени, наличните за него смекчаващи отговорността обстоятелства и едно единствено отегчаващо обстоятелство.

Въз основа на гореизложеното, окръжният съд законосъобразно е преценил, че са налице условията за приложението на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, поради наличие на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, при които дори минималният размер на наказанието „Лишаване от свобода“ би се оказал несъразмерно тежък за извършеното от подс. Ю.. Затова и справедливо последното е заменено с наложеното наказание „Пробация“, при пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност 6 месеца при периодичност два пъти

седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 6 месеца.

Предвид на признаването на подсъдимите Б., А. и Ю. за виновни по повдигнатите им обвинения, ще следва на основание чл. 189, ал. 3 от НПК да заплатят солидарно, направените на досъдебното производство разноси от 1 503,70 лева по сметка на ОП – Хасково, а по сметка на ОС – Хасково и сумата от 70 лева.

При извършената цялостна служебна проверка на обжалваната присъда, въззивната съдебна инстанция не установи наличието на съществени и неотстраними процесуални нарушения.

Поради гореизложеното, първоинстанционната присъда следва да бъде потвърдена, а жалбата на адв. И. И. от АК – Х., като защитник на подсъдимия А. А., оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 338 от НПК, Апелативният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 20 от 15.07.2022 г. постановена по НОХД № 489/2021 г., по описа на Хасковския окръжен съд.

РЕШЕНИЕТО не е окончателно и подлежи на обжалване или протест в 15-дневен срок от съобщаването пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____